

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף ד.

כיצד מתפרש דין המשנה "לא הרי השור כהרי המבעה, ולא הרי המבעה כהרי השור"
אליבא דשמואל לפירוש רב יהודה ד"תנא שור לקרנו ומבעה לשינו", ולמסקנא דהוא רגל?

	"לא הרי השור כהרי המבעה"	"לא הרי המבעה כהרי השור"
להו"א	לא ראי הקרן שאין הנאה להזיקו כראי השן שיש הנאה להזיקה ¹	לא ראי השן שאין כוונתו להזיק כראי הקרן שכוונתו להזיק ²
למסקנא	לא ראי הקרן שכוונתו להזיק כראי השן שאין כוונתו להזיק ³	לא ראי השן שיש הנאה להזיקו כראי הקרן שאין הנאה להזיקו ⁴
למסקנא דהוא ⁵ רגל	לא ראי הרגל שהזיקה מצוי כראי השן שאין הזיקה מצוי ⁶	לא ראי השן שיש הנאה להזיקו כראי הרגל שאין הנאה להזיקו

¹ אם היה כותב שחייב בנזק קרן - לא היינו לומדים שן ממנו, משום שקרן אין האה להזיקו וכן יש הנאה להזיקו, ופירשו התוס' (לעיל ג: בד"ה לא), דבדבר שאין הנאה להזיקו חשוב פשיעה כי קל לשמור שאין משתוקקת להזיק כיון שאין הנאה להזיקה, אבל שן שיש הנאה להזיקו הו"א דהוי כעין אונס של איכול לשומרה כל כך כיון שהיא להוטה ומשתוקקת להזיק.

² פירשו התוס' הנ"ל, שכיון שאין כוונתה להזיק בקרן אין יצרה תוקפה ובקל יכול לשומרה, כראי הקרן דכוונתו להזיק ויצרה תוקפה ואין יכול לשומרה כל כך. ועל זה מקשה הגמ', דאדרבה ק"ו הוא, ומה שן שאין כוונתו להזיק - חייב, קרן שכוונתו להזיק - לא כ"ש. ולכן נדחתה הו"א זו.

³ פ"י, דהו"א דוקא בקרן חייב - דכיון שמכוונת הבהמה להזיק יש לחייבו יותר, דלא דבר שנעשה ממילא הוא.

⁴ פ"י, וכיון שיש בשן הנאה להזיקה - הו"א דדוקא בזה חייב כיון שנהנית, אבל בקרן שאין הנאה להזיקה אימא פטור, קמ"ל.

⁵ פ"י, לרבא דפירש דשור דתנא דמתניתין הוא רגל.

⁶ ולכן הו"א שיהיה חייב רק על היזק רגל שהוא מצוי - ולא על היזק שן שאינו מצוי.